

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Quanta sit multitudo Hypocritarum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

horrenda specie tridente graui animam ipsius, crudelem in modum, & corpore extrahentem vidisse, & vocem simul calitatis, occulta turpitudinis facinora aperte reuelantem, audisse. Alium quoque pauperem quemdam nudum in solo iacentem ab eo aspectum esse, lacerum prostratum & pannis vilibus oblitum, cuius animam, qui multi ei praeesto aderant, Angeli reuerenter enocârunt. Cui Dauid quoque cum summi concentu citharâ suâ affuerit, carminibus illam veluti demulcens atque prodicens. Vbi vides diuersa facie, diuersas animas rectas latuisse. Sub vili aspectu erat mens pretiosa; & sub fama castitatis fumosa turpitudine. De tali diuina est sententia: *Reuelabunt cali iniquitatem eiu;* hoc est, per Angelos, & reliquos Diuos, & apparitiones deregent, quid sub ouina pelle occultârunt.

Iob. 20. 27.

VIII.

Pauci sunt fortasse ex hoc numero mortales? Enimuerò plurimi. Fridericus III. Imperator, cum audiret quemdam dicentem, abiturum se aliquando in ea loca, in quibus nulli planè hypocritæ essent, respondit: *Vltra Sauromatas ergo, & glaciale Oceanum tibi euendum est. Sed cum eò veneris, non omnino carebit hypocrisis locus, si modò & tu homo, non Deus es. Inter mortales enim nemo est, qui non ex aliqua parte fictus fucatusq; sit.* Quis enim vitia sua non tegit? quàm pauci virtutes suas non cupiunt sciri & laudari? aut magis laudari, quàm merentur? Quotquot rei cum sint, vbi fatenda est veritas, ibi se se excusant, hypocritæ sunt. Quot sub nomine amicitiae hostem abscondunt? *Aperit enim odisse, vel amare, est magis ingenui, quàm fronte occultare sententiâ.* Quot adulterant veritatem? & sicut Troianus equus fallunt sub specie pietatis? Quot adeunt templa, qui conspici volunt? quot ieiunijs se affligunt, ut appareant ieiunantes? quot flagellis corpus castigant, ut sub ipsius sacci tegumento vel ignoti laudentur, atque seueri in seipos videantur? Quot peculiaria & vitæ notabilia sectantur, ut eminent? Mirifica res est, & monstro similis, quòd etiam inter Philosophos, immò Religiosos inueniantur, qui, quia toga non splendet, immò quia sordet & lacera est, laudem captant, voluntq; de ipsa humilitate superbire. *Asperum cultum, & vitiosum caput, & neglegentiore barbâ, & indictu argento odium, cubile humi positum, & quidquid ad laudem peruersa vita sequitur, enita,* ait Ethnicus. Vult ergo frontem populo nostram conuenire, non quòd ista asperitas

Cic. lib. de amicit.

Senec ep. 13.

is opera sint carpenda, sed quòd carpenda sint, si ideò fiant, vt inde laudemur, vnde nos non extollere, sed demittere velle videmur. Hypocrisis quippe est, virtutum simulatione clausum vitium abscondere, & arte palliare. Itaq; *quid in cunctis suis operibus hypocrita sperat, nisi reuerentiam honoris, gloriam laudis, à melioribus metui, sanctus ab omnibus vocari?* ait D. Gregorius. Hic morbus quàm longè lateq; vagetur, docet S. Hieronymus dum scribit, *Quamuis alijs vitijs carere possimus, hypocriseos tamen maculam habere non posse, aut paucorum est, aut nullorum.* Quid multis opus est, vt quanta sit copia hypocritarum constet? Christus ipse, vt seruum negligentem damnandum indicaret, ait eum hypocritis accensendum: *Diuidet eum, inquit (Dominus) partem eius ponet cum hypocritis, illic erit fletus & stridor dentium.* Cum quibus hypocritis? cum diabolo, qui cum sit princeps tenebrarù, tamen ad fallendos homines *transfiguratur se in Angelum lucis*; item cum hominibus diaboli imitatoribus, qui & ipsi, cum intus sint, & in cute pleni immundicia & iniquitate, tamen secundum externam speciem, venditant se, tamquam probos & sanctos. Et quod mirum est, quemadmodum sanctissimi virtutes suas regunt, atque ad honorem à se amouendum, peccata defectusq; suos & ipsi propalant, vt videre fuit in Confessionibus S. Augustini, epistolis S. Hieronymi, lachrymis Petri & Magdalene, psalmis regij Prophetæ, alijsq;: ita grauissimi quique peccatores, qui facere as-

S. Gregor.
lib. 4. moral.

S. Hieron. lib.
2. contra Pe-
lagian.

Matth. 24. 53.

2. Cor. 11. 14.

Quid. lib. 11.
Metam,

Act. 8. 13.

Candida de nigris, & de candentibus atra, occultatis nefandis criminibus, ante oculos hominum omnem modum sanctitatis ostendunt. Adeò vt magi, & sagi, & venefici, & qui suo se sanguine orco manciparunt, templa adeant, manus, oculosq; in calum rollant; ceruicem torqueant, suspirent, lachrymentur ficto fletu; confiteantur, communicent, dent elemosynas; immò & miracula se patrare fingant, aut certè conentur. Hoc videre fuit in Simone mago, qui *videns etiam ab Apostolis signa & virtutes maximas fieri, stupens admirabatur; item cum vidisset, quia per impositionem manus Apostolorum daretur Spiritus sanctus, obtulit eis pecuniam &c.* Sed mox audiit: *Non est tibi pars, neque sors in sermone isto. Cor enim tuum non est reatum coram Deo.* Et

hac

Ag. 13. 8.

Matth. 23. 33.

hæc quidem Petrus dicebat; Paulus autem ad Elymam alterum magum, *O plene, inquebat, omni dolo, omni fallacia, fili diaboli, inimice omnis iustitia, non desinis subvertere vias Domini rectas?* Multi eiusmodi sunt, qui *ex patre diabolo vias Domini rectas subvertunt, pleni dolo, pleni fallacia, digni ignominia.* Quamquam Deus non omnes dignos ignominia, in ignominiam manifestat peccatores. Quem in finem aliquot exempla apponam, à me præconione recensita, & sitienter excepta.

CAPVT XXXII.

An, & quibus, & quo pœnitentia fructu, Deus hominum quorundam peccata, absque eorum infamia, manifestet, ad clementiam suam manifestandam?

I.

Nillum esse hominem arbitror, qui non auidè cuperet scire, quàm diu tandem Germaniam, ac totam partem Europam bellis sit afflicurus? quando pacem, pro qua oramus, redditurus? quid circa hunc, aut illum Principem, circa ea hanc & illam Remp. circa se ipsum sit futurum? Sed hæc omnia pendent à Deo, qui solus est scrutator cordium, & cognitor futurorum. *Quis consiliarius eius fuit? Numquid cognoscitur in tenebris mirabilia tua, & iustitia tua, in terra oblivionis?* ait Psalmista. Ecclesiastes autem: *Et intellexi, quòd omnium operum Dei nullam possit homo inuenire rationem eorum, qua sunt sub sole: & quanto plus laborauerit ad quarendum, tanto minus inueniat: etiamsi dixerit sapiens se nosse, non poterit reperire.* Hinc falluntur & fallunt toties Astrologi & fastorum conditores, qui iam per aliquot annos, vanissimis vaticinationibus pacem, mortem Principum, & nescio quæ prædixerunt. *Euanuerunt in cogitationibus suis, & obscurati sunt insipientes cor eorum; dicentes enim se esse sapientes, stulti facti sunt;* & dum diuini sibi aliquid arrogant isti diuinatores, ad artes diabolicas delabuntur. *Quàm magnificata sunt opera tua, Domine, ait Rex, Nimis profunda factæ sunt cogitationes tuæ. Vir insipiens non cognoscet, & stultus non intelliget hæc.* De aliorum autem arcanis, de quæ conscientijs iudicare & pronuntiare vsq; adeò temerarium est, vt nemo etiam de se ipso sit certus. *Nihil mihi conscius sum, sed*

Rom. 11. 34.

Psal. 87. 13.

Eccl. 8. 17.

Rom. 1. 21.

Psal. 91. 6.

1. Cor. 4. 4.